

kvart Aarhundrede efter dansk Lovgivning har været udført til det fyldte 18de Aar, og at den legemlige Udvikling, der jo i saa høj en Grad er betinget af tilstrækkelig Søvnsøvn, næppe her i Landet tør betragtes som afsluttet paa et tidligere Tidspunkt.

ad § 6.

Bestemmelsen, der i øvrigt er enslydende med Lov af 23de Maj 1873 § 7, 1ste Stykke, og af hvilken der hyppig er gjort Anvendelse i Praksis, er udvidet til at omfatte Arbejde, der er skadeligt for Sædeligheden eller af den Bestaafenhed, at en af en enkelt Arbejder udført Uforsigtighed kan blive farlig for de øvrige Arbejdere, ved hvilken sidste Bestemmelse man særlig har haft saadanne Virksomheder for Dje, hvor eksplosive Stoffer tilvirkes, og i hvilke det vil kunne være betænkeligt at lade de voksne Arbejderses Sædelighed være afhængig af unge Arbejderses Sædelighed; en saadan Besørgelse har man ved enkelte tidligere Lejligheder savnet.

Da Kvinder efter Bestemmelsen i § 5 ere ligestillede med unge Mennesker, ere de her omhandlede Regler udvidede til ligeledes at omfatte kvindelige Arbejdere, en Udvidelse, der for øvrigt har sit Forbillede i den tyffe, østerrigste, nederlandske og norske Lovgivning.

Den Indenrigsministeren ved Bestemmelsen i Lov af 23de Maj 1873 § 7, 2det Stykke, tillagte Ret til at dispensere fra Lovens Bestemmelser om Arbejdstiden har man anset det rettest fremtidig helt at lade bortfalde som mindre vel stemmende overens med det ved nærværende Lovforslag tilføjede.

ad § 7.

Forbudet mod Kvinders Arbejde før og efter deres Medkomst er foreslaaet sat til 5 Uger; Bestemmelsen i den svejtsiske Forbundslov lader Forbudet gælde for et Tidsrum af 6 Uger, hvoraf mindst de 4 Uger skulle falde efter Medkomsten; efter tyff, østerrigst, engelsk, belgisk og hollandsk Lovgivning omfatter Forbudet et Tidsrum af 4 Uger efter Medkomsten, hvilket er den Mindstefordring, for hvilken Berlinerkonferencen har udtalt sig.

Den fornødne Kontrol med Hensyn til Bestemmelsens Overholdelse tænkes — som i Svejts — tilvejebragt ved Hjælp af en af vedkommende Arbejdsgiver ført Protokol, til hvilken Tilførsel vil være at foretage om, hvornaar de paagældende før deres Medkomst forlade Arbejdet og efter Medkomsten atter genoptage det.

ad § 8.

Bestemmelsen er overensstemmende med Lov af 23de Maj 1873 § 6, dog at det særlig er paalaagt Arbejdsgivere, hvor begge Køn ere beskæftigede, at vaage over Sagtagelse af Sømmelighed og Anstændighed paa Arbejdsstederne.

ad § 9.

Bestemmelsen i Paragraffens 1ste Stykke er overensstemmende med den engelske Lovgivnings Forskrift paa dette Punkt. Fra Reglen i Lov af 23de Maj 1873 § 4 adskiller Bestemmelsen sig derved, at Tilsynet skriftlig kan meddele Arbejdsgiveren Tilladelse til i Arbejdspauserne at lade de beskittede Arbejdere opholde sig i Rum, hvori der arbejdes, en Tilladelse, for hvilken der sikkert oftere vil blive Anvendelse, naar saa mange middelstore Virksomheder, der kun raade over begrænset Plads, inddrages under Lovens Omraade.

Paragraffens 2det Stykke har sit Forbillede i den norske Lovs Bestemmelse.

ad § 10.

Efter Lov af 23de Maj 1873 § 5 er det forbudt at anvende Børn til Arbejde paa de af Loven omhandlede Arbejdssteder paa Folkekirkens Helligdage. Dette Forbud foreslaas nu — saaledes som i andre europæiske Lovgivelser forefrevet — udvidet til tillige at omfatte unge mandlige Arbejdere mellem 14 og 18 Aar samt Kvinder uden Hensyn til Alder.

At unge mandlige Arbejdere, der have fyldt 16 Aar, og som i Henhold til Bestemmelsen i Lovforslagets § 5, 2det Stykke, have erholdt Tilladelse til Astarbejde, ere undtagne fra den saaledes fastsatte Helligdagsfrihed, finder sin Forklaring i, at de paagældende i det Hele taget foreslaas ligestillede med voksne mandlige Arbejdere; uden denne Bestemmelse vilde de paagældende ogsaa være udelukkede fra Arbejde i Tiden fra Lørdag Aften Kl. 12 til Søndag Morgen Kl. 9; Bestemmelsen i § 3 i Lov Nr. 48 af 1ste April 1891 om Fred paa Folkekirkens Helligdage og paa Grundlovsdagen vil herefter ogsaa komme til Anvendelse for deres Vedkommende, hvoraf Følgen vil være, at de ligeledes ville blive undergivne de Dispensationer, som Indenrigsministeren maatte træffe i Medfør af sidstnævnte Lovbestemmelse.

ad § 11.

Den Fabriktilsynet ved Paragraffen tillagte Myndighed til under særlig paatrængende Omstændigheder at tilstede Afvigelse